

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Β ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

- Β Τιμ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- Β Τιμ. 1,1 Εγώ, ο Παῦλος, που ἐκλήθην ἀπόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ με το θέλημα του Θεοῦ δια να κηρύττω προς τους ἄλλους, δια να κερδήσω και ἐγώ ο ἴδιος σύμφωνα με την θείαν υπόσχεσιν την αἰωνίαν ζωὴν, ἡ ὁποία αποκτάτε δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Β Τιμ. 1,2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνω· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- Β Τιμ. 1,2 στον Τιμόθεον, το ἀγαπητόν μου πνευματικόν τέκνον, εἴθε να εἶναι ἡ χάρις, το ἔλεος, ἡ εἰρήνη ἀπὸ τον Θεόν πατέρα και ἀπὸ τον Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
- Β Τιμ. 1,3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
- Β Τιμ. 1,3 Ευχαριστῶ τον Θεόν, τον ὁποῖον λατρεύω καθὼς ἔχω διδαχθῇ ἀπὸ τους προγόνους μου με καθαρὰν συνείδησιν, τον ευχαριστῶ, διότι συνεχῶς και ἀκατάπαυστα σε ἐνθυμούμαι εἰς τας δεήσεις μου ἡμέραν και νύκτα.
- Β Τιμ. 1,4 ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾷ πληρωθῷ,
- Β Τιμ. 1,4 Αναλογιζόμενος δε τα δάκρυά σου, ὅταν ἐχωριζόμεθα, ἐπιθυμῶ παρά πολὺ να σε ἴδω, δια να γεμίσω ἀπὸ χαράν.
- Β Τιμ. 1,5 ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.
- Β Τιμ. 1,5 Ενθυμούμαι δε συνεχῶς την ἀνυπόκριτον και εὐλικρινή

πίστιν σου, η οποία πρώτον είχαν κατοικήσει εις την ψυχήν της μάμμης σου Λωΐδος και της μητρός σου Ευνίκης· έχω δε την πεποίθησιν, ότι κατοικεί και παραμένει επίσης και εις σε.

B Τιμ. 1,6 δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου·

B Τιμ. 1,6 Δι' αὐτὸ και σου υπενθυμίζω να αναζωπυρώνης το χάρισμα του Θεού, που υπάρχει εις σε και το οποίον έχεις λάβει με την επίθεσιν των ιδιῶν μου χειρῶν.

B Τιμ. 1,7 οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

B Τιμ. 1,7 Διότι δεν μας ἔδωκεν ο Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ὥστε να φοβούμεθα δυσκολίας και απειλὰς και διωγμούς, ἀλλὰ μας ἔδωκε πνεῦμα δυνάμεως, δια να νικῶμεν, και ἀγάπης και σωφρονισμοῦ, ὥστε με σύνεσιν να καθοδηγούμεν στον δρόμον του Θεοῦ τον ευατὸν μας και τους ἄλλους.

B Τιμ. 1,8 μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ,

B Τιμ. 1,8 Και, λοιπόν, μη δειλιάσης ποτὲ και μη εντραπὴς να ομολογῆς την καλὴν μαρτυρίαν του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· μη εντραπὴς ἀκόμη και ἐμὲ, τον δέσμιον και φυλακισμένον δια την ομολογίαν του Χριστοῦ, ἀλλὰ κακοπάθησε μαζί μου προς χάριν του Ευαγγελίου, σύμφωνα με την δύναμιν, που δίδει ο Θεός.

B Τιμ. 1,9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων,

B Τιμ. 1,9 Αυτὸς ο Θεός μας ἔσωσε και μας ἐκάλεσε με κλήσιν ἁγίαν, ὄχι δια την ἀξίαν των ἔργων μας, ἀλλὰ σύμφωνα με την

ιδικήν του αγαθήν θέλησιν και χάριν, η οποία μας εδόθη δια του Ιησού Χριστού, πριν ακόμη λάβη ύπαρξιν ο κόσμος (εφ' όσον προαιωνίως είχε αποφασίσει ο Θεός την σωτηρίαν μας).

B Τιμ. 1,10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

B Τιμ. 1,10 Εφανερώθη δε αυτή η χάρις τώρα με την ενανθρώπησιν και εμφάνησιν εν μέσω των ανθρώπων του σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ο οποίος κατήργησε μεν τον θάνατον και με το θείον του φως έκαμε να λάμψη η αιωνία ζωή και η αφθαρσία, δια μέσου των αληθειών του Ευαγγελίου.

B Τιμ. 1,11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.

B Τιμ. 1,11 Εἰς αυτό το Ευαγγέλιον και εγώ έχω κληθή και τεθή από τον Θεόν κήρυξ και Απόστολος και διδάσκαλος των εθνών.

B Τιμ. 1,12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

B Τιμ. 1,12 Ακριβώς δε διότι είμαι κήρυξ του Ευαγγελίου, πάσχω αυτάς τας ταλαιπωρίας, αλλά δεν εντρέπομαι (ούτε δια τα δεσμά ούτε δια την φυλάκισίν μου), διότι γνωρίζω ποίος είναι αυτός, στον οποίον έχω απολύτως εμπιστευθή τον ευατόν μου, και είμαι απολύτως πεπεισμένος, ότι είναι ικανός και δυνατός να φυλάξη έως την μεγάλην εκείνην ημέρα της Δευτέρας παρουσίας τον θησαυρόν του αποστολικού μου έργου, τον οποίον αυτός μου έχει εμπιστευθή.

B Τιμ. 1,13 ὑποτύπωσιν ἔχε υἱγιαπόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

B Τιμ. 1,13 Ως υπόδειγμα υγιούς και ανοθεύτου διδασκαλίας πρέπει να έχης και να κρατῆς στερεά τους λόγους, τους οποίους από εμέ ήκουσες περί της πίστεως και της αγάπης, που δίδει και καλλιεργεί εις τας καρδίας μας ο Χριστός.

- B Τιμ. 1,14 τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
- B Τιμ. 1,14 Τον καλὸν και ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τῆς ευαγγελικῆς διδασκαλίας, που σου ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός, φύλαξέ τον ἀνόθευτον και ἀκέραιον με τὴν δύναμιν και τὴν χάριν του Ἁγίου Πνεύματος, το ὁποῖον κατοικεῖ μέσα μας.
- B Τιμ. 1,15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.
- B Τιμ. 1,15 Γνωρίζουτο, ὅτι δηλαδὴ με ἐγκατέλειψαν και ἐφυγαν μακριὰ ὅλοι αὐτοί, που εὐρίσκονται τώρα εἰς τὴν Ἀσίαν, μεταξύ των ὁποίων εἶναι ὁ Φυγελλος και ὁ Ερμογένης.
- B Τιμ. 1,16 δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη,
- B Τιμ. 1,16 Εἶθε να δώσῃ ὁ Κύριος ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν του Ὀνησιφόρου, διότι πολλές φορές μου ἔδωσεν ἀναψυχὴν, ἀνεσιν και ξεκούρασμα, και δεν ἐντράπηκεν ὁ Ὀνησίφορος τὴν ἀλυσίδα, με τὴν ὁποίαν εἶμαι δεμένος.
- B Τιμ. 1,17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε·
- B Τιμ. 1,17 Ἀλλὰ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ῥωμὴν, με ἀνεζήτησε με πολὺν ζήλον και δραστηριότητα και με εὖρε.
- B Τιμ. 1,18 δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.
- B Τιμ. 1,18 Εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ να εὖρῃ ἔλεος ἐκ μέρους του Κυρίου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας. Τα ὅσα δε αὐτός μου προσέφερε και τὸ πόσον με ἐξυπηρέτησεν εἰς τὴν Ἐφεσον, το γνωρίζεις συ καλύτερα.

- B Τιμ. 2,1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- B Τιμ. 2,1 Σὺ λοιπὸν, τέκνον μου, νὰ ἐνδυναμώνεσαι μετὰ τὴν χάριν, ποὺ δίδει ὁ Ἰησοῦς Χριστός (διὰ νὰ μένης πιστός εἰς αὐτόν καὶ εἰς ἐμέ, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεσαι ἀπὸ τὸ παράδειγμα ἐκείνων, ποὺ με ἐγκατέλειψαν).
- B Τιμ. 2,2 καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.
- B Τιμ. 2,2 Καὶ αὐτὰ ποὺ ἔχεις ἀκούσει καὶ διδαχθῇ ἀπὸ ἐμέ, παρουσία πολλῶν μαρτύρων, αὐτὰ νὰ τα ἐμπιστευθῇς ὡς ἀνεκτίμητον θησαυρόν εἰς πιστοὺς καὶ αξιοπίστους ἀνθρώπους, οἱ οἵοι θὰ εἶναι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξουν τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου.
- B Τιμ. 2,3 σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- B Τιμ. 2,3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησε ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- B Τιμ. 2,4 οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.
- B Τιμ. 2,4 Ἐχε δὲ ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι κανεῖς, καθ' ὃν χρόνον υπηρετεῖ στρατιώτης, δὲν περιπλέκεται εἰς τὰς μερίμνας καὶ φροντίδας τοῦ βίου, διὰ νὰ υπηρετῇ ἔτσι καὶ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκείνον, ποὺ τὸν ἐστρατολόγησε.
- B Τιμ. 2,5 ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
- B Τιμ. 2,5 Ἐὰν δὲ καὶ συμμετέχῃ κανεῖς εἰς ἀθλητικούς ἀγῶνας, δὲν παίρνει ὡς βραβεῖον τὸν στέφανον, ἐὰν δὲν ἀγωνισθῇ κατὰ τρόπον νόμιμον.
- B Τιμ. 2,6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.
- B Τιμ. 2,6 Ὁ γεωργός, ποὺ κοπιᾷ διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ

και την συγκομιδήν των προϊόντων, πρώτος αυτός πρέπει ν' απολαμβάνη τους καρπούς των κόπων του. (Ετσι και συ από τον πνευματικόν αγρόν, στον οποίον κατ' εντολήν του Θεού εργάζεσαι, πρέπει να απολαμβάνης όχι μόνον την πρέπουσα υπόληψιν και τιμήν, αλλά και τα μέσα της συντηρήσεώς σου).

- B Τιμ. 2,7 νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
- B Τιμ. 2,7 Ενόησε αυτά που σου λέγω. Εἴθε δε να σου δίδῃ πάντοτε ο Θεός σύνεσιν και σοφίαν, ὥστε να κατανοῇς ὅλα.
- B Τιμ. 2,8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστόν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,
- B Τιμ. 2,8 Να ενθυμήσαι τον Ἰησοῦν Χριστόν, ο οποίος ἔχει αναστηθῇ ἐκ νεκρῶν και κατάγεται κατὰ το ἀνθρώπινον ἀπὸ τον Δαυῖδ, σύμφωνα με το Εὐαγγέλιόν μου,
- B Τιμ. 2,9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.
- B Τιμ. 2,9 προς χάριν του οἰοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ταλαιπωροῦμαι και πάσχω, ὥστε να εἶμαι φυλακισμένος και δεμένος με αλυσίδες σαν κακοῦργος· ἀλλὰ ο λόγος του Θεοῦ δεν ἔχει δεθῇ (ἀπὸ τίποτε δεν ἐμποδίζεται στο να διαδίδεται και να κατακτᾷ ψυχάς).
- B Τιμ. 2,10 διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα και αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.
- B Τιμ. 2,10 Δια τοῦτο ὑπομένω ὅλα αὐτὰ προς χάριν ἐκείνων, που ἔχει ἐκλέξει ο Θεός, δια να ἐπιτύχουν και αὐτοὶ την σωτηρίαν, που προσφέρει ο Χριστός μαζί με την αἰωνίαν δόξαν.
- B Τιμ. 2,11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζηήσομεν·
- B Τιμ. 2,11 Ἀξιόπιστος εἶναι αὐτός ο λόγος· διότι εἴαν ἀπεθάνομεν, δια του βαπτίσματος, μαζί με τον Χριστόν, μαζί του και θα ζήσωμεν αἰωνίως και εἰς την μέλλουσαν ζωὴν.
- B Τιμ. 2,12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἄρνούμεθα,

κάκεϊνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

B Τιμ. 2,12

Εάν υπομένωμεν τας θλίψεις, ὅπως στον τέλειον βαθμόν τας υπέμεινεν Εκείνος, και θα βασιλεύσωμεν μαζί με αὐτόν. Εάν ὁμως τον αρνούμεθα και Εκείνος θα μας αρνηθῇ.

B Τιμ. 2,13

εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστός μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

B Τιμ. 2,13

Εάν ημεῖς δεικνύωμεν ἀπιστίαν και ἀμφιβολίαν εἰς ὅσα μας ἔχει υποσχεθῇ, Εκείνος ὁμως μένει πιστός εἰς τας υποσχέσστου. Δεν ἡμπορεῖ ποτέ να ἀρνηθῇ τον εαυτὸν του και να ἀθετήσῃ τας υποσχέσστου.

B Τιμ. 2,14

Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

B Τιμ. 2,14

Αὐτὰ να υπενθυμίζῃς στους πιστοὺς, ἐξορκίζων αὐτοὺς ἐνώπιον του Κυρίου να μὴ λογομαχοῦν και φιλονεικον, διότι αἱ φιλονεικίαι αὐταὶ ὄχι μόνον χρήσιμοι δεν εἶναι, ἀλλὰ φέρουν καταστροφήν στους ἀκούοντας.

B Τιμ. 2,15

σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

B Τιμ. 2,15

Προσπάθησε με ζήλον και δραστηριότητα να ἀναδείξῃς και να παραστήσῃς τον εαυτὸν σου ἐνώπιον του Θεοῦ ἀμεμπτον και τέλειον, ἐργάτην που δεν φοβάται μήπως ἐντροπιασθῇ δι' ἀμέλειαν ἢ ἀτέλειαν του ἔργου του, και ο οποίος ἀκολουθεῖ τον ὀρθὸν δρόμον στο κήρυγμα της ἀληθείας του Εὐαγγελίου.

B Τιμ. 2,16

τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιῖστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,

B Τιμ. 2,16

Απόφευγε δε τας ἀσεβεῖς ματαιολογίας, που δεν ἔχουν υγιᾶς και ουσιαστικὸν περιεχόμενον, διότι αὐτοί, που τας λέγουν και τας ἀκολουθοῦν, θα προχωρήσουν και θα περιπέσουν

εις μεγαλυτέραν ασέβειαν.

B Τιμ. 2,17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὧν ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός,

B Τιμ. 2,17 Καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν σαν γάγγραινα θα απλωθῇ καὶ θα καταφάγῃ καρδίας. Μεταξὺ αὐτῶν των ψευδοδιδασκάλων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλητός,

B Τιμ. 2,18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν.

B Τιμ. 2,18 οἱ οἱποῖοι ἐξέπεσαν καὶ ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, με το να λέγουν ὅτι τάχα ἡ ἀνάστασις ἔχει πλέον γίνεῖ καὶ κρημνίζουν ἔτσι τὴν πίστιν μερικῶν.

B Τιμ. 2,19 ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.

B Τιμ. 2,19 Ὁ στερεὸς ὁμως καὶ θεμελιωμένος εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ, στέκει ἀκλόνητος, ἔχων αὐτὴν τὴν σφραγίδα καὶ ἐπιγραφὴν· “Ἐγνώρισε ὁ Κύριος ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι εἶναι ἰδιοὶ τοῦ”. Καὶ “ας φύγῃ μακρὰ ἀπὸ κάθε ἀδικίαν ἐκεῖνος, που ὀμολογεῖ καὶ ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου”.

B Τιμ. 2,20 ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

B Τιμ. 2,20 Εἰς ἓνα δε μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν μόνον σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ σκεῦη ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ ἄλλα μὲν εἶναι προωρισμένα δια χρῆσιν τιμητικὴν, ἀλλὰ δε δι' ἀσήμαντον καὶ εὐτελεῖ.

B Τιμ. 2,21 ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

B Τιμ. 2,21 Εἰάν, λοιπόν, καθαρῶς κανεῖς τὸν εαυτὸν τοῦ καὶ τὸν

προφυλάξη από τας πλάνας και τα πάθη, που είπα παραπάνω, θα είναι σκεύος εις τιμητικήν χρήσιν, αγιασμένον και εύχρηστον στον δεσπότην, ετοιμασμένον δια κάθε αγαθόν έργον.

B Τιμ. 2,22 τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

B Τιμ. 2,22 Τας δε ακρίτους και επιβλαβείς επιθυμίας, αι οποίαι παρατηρούνται συνήθως μεταξύ των νεωτέρων κατά την ηλικίαν, απόφευγέ τας. Επεδίωκε δε να αποκτήσης δικαιοσύνην, πίστιν, αγάπην, ειρήνην με εκείνους που επικαλούνται τον Κυριον με καθαράν και αγνήν καρδίαν.

B Τιμ. 2,23 τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας·

B Τιμ. 2,23 Μη δίνης σημασίαν, αλλά απόφευγε τας ανοήτους και ανικάνους να μορφώσουν τον άνθρωπον συζητήσεις, γνωρίζων, ότι αυτά δημιουργούν και αναπτύσσουν φιλονεικίας και αντιπαθείας.

B Τιμ. 2,24 δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,

B Τιμ. 2,24 Ο δούλος δε του Κυρίου δεν πρέπει να φιλονεική και να ερίζη, αλλά να είναι ήπιος προς όλους, διδακτικός, ανεξίκακος,

B Τιμ. 2,25 ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,

B Τιμ. 2,25 και να παιδαγωγή με πραότητα εκείνους, που αντιτίθενται εις την αλήθειαν, μήπως και ο Θεός τους δώσει κάποτε μετάνοιαν, δια να γνωρίσουν έτσι καλά την αλήθειαν,

B Τιμ. 2,26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

B Τιμ. 2,26 και εξυπνήσουν και συνέλθουν από την παγίδα του

διαβόλου, από τον οποίον έχουν συλληφθή ως δούλοι, δια να πράττουν το θέλημά του.

B ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

- B Τιμ. 3,1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·
- B Τιμ. 3,1 Μαθε δε τούτο· ὅτι κατὰ τας τελευταίας ημέρας που θα επακολουθήσουν, θα παρουσιασθὺν στον δρόμον της Εκκλησίας καιροὶ δύσκολοι, περιστάσεις επικίνδυνοι,
- B Τιμ. 3,2 ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
- B Τιμ. 3,2 διότι οἱ ἄνθρωποι θα εἶναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζονικοί, υπερήφανοι, φιλοκατήγοροι καὶ ὕβριςται, ἀπειθεῖς στους γονεῖς, ἀχάριστοι, χωρὶς ἱερόν καὶ ὅσιον,
- B Τιμ. 3,3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
- B Τιμ. 3,3 γυμνοὶ καὶ ἀπὸ τὴν στοιχειώδη στοργὴν πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀδιάλλακτοι καὶ ἀσυμβίβαστοι, διαβολεῖς καὶ συκοφάνται, ἄγριοι καὶ σκληροὶ, χωρὶς καμμίαν ἀγάπην πρὸς τὸ ἀγαθόν,
- B Τιμ. 3,4 προδότηι, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
- B Τιμ. 3,4 προδότηι, παράφοροι καὶ αὐθάδεις, φουσκωμένοι καὶ σκοτισμένοι ἀπὸ οἵησιν, θα ἀγαποῦν περισσότερον τας ἡδονὰς παρά τὸν Θεόν·
- B Τιμ. 3,5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι. καὶ τούτους ἀποτρέπου.
- B Τιμ. 3,5 ἄνθρωποι που θα ἔχουν τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς εὐσεβείας, θα ἔχουν ὅμως ἀρνηθῇ τὴν δύναμίν τῆς. Φεῦγε μακριὰ ἀπὸ αὐτοῦς,

- B Τιμ. 3,6 ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις,
- B Τιμ. 3,6 (διότι ἄλλως ὑπάρχει κίνδυνος να εκμεταλλευθῶν το κύρος σου). Επειδὴ ἀπὸ κάτι τέτοιους προέρχονται ἐκεῖνοι, που εισδύουν με δολιότητα εἰς τὰ σπίτια καὶ σύρουν με το μέρος των σαν αἰχμαλώτους γυναικάρια, που ἔχουν σωρὸν ἁμαρτίες ἐπάνω των καὶ ἄγονται καὶ φέρονται ἀπὸ ποικίλας ἐπιθυμίας.
- B Τιμ. 3,7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.
- B Τιμ. 3,7 Εἶναι αὐταί, που πάντοτε ζητοῦν να μάθουν, δια λόγους περιεργείας καὶ μόνον, ἀλλὰ δεν ἠμποροῦν ποτέ να φθάσουν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.
- B Τιμ. 3,8 ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
- B Τιμ. 3,8 Ὅπως δε οἱ μάγοι τοῦ Φαραώ, ὁ Ἰαννῆς καὶ ὁ Ἰαμβρῆς, ἀντεστάθησαν κατὰ τοῦ Μωϋσέως, ἔτσι καὶ αὐτοὶ ἀνθίστανται ἐναντίον τῆς ἀληθείας· ἄνθρωποι που ἔχουν χαλασμένον καὶ διεστραμμένον τὸν νοῦν, ἀπρόκοπτοι καὶ ἀποτυχημένοι εἰς τὴν πίστιν.
- B Τιμ. 3,9 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.
- B Τιμ. 3,9 Ἀλλὰ δεν θα προκόψουν περισσότερο, διότι ἡ ἀμυαλωσύνη καὶ πνευματικὴ των γυμνότης θα γίνῃ ὀλοφάνερη εἰς ὅλους, ὅπως ἐγίνε φανερὴ καὶ ἡ μωροκενοδοξία καὶ γυμνότης των μάγων ἐκείνων.
- B Τιμ. 3,10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
- B Τιμ. 3,10 Σὺ ὁμως ἔχεις παρακολουθήσει τὴν διδασκαλίαν, τὴν

- συμπεριφοράν και αναστροφήν μου, τας αγνάς μου διαθέσεις, την φωτισμένην και ζωντανήν πίστιν μου, την μακροθυμίαν μου, την αγάπην και την υπομονήν μου.
- B Τιμ. 3,11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα! καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.
- B Τιμ. 3,11 Ἐχεις παρακολουθήσει ἀκόμη ἐκ τοῦ πλησίου καὶ εἶδες τοὺς διωγμούς καὶ τὰ παθήματα, ποὺ μοι ἐγίναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, στὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λυστρα. Ποσὸν φοβεροὺς διωγμούς ὑπέφερα τότε! Καὶ ὁμως ἀπὸ ὅλους με ἐγλύτωσεν ὁ Κύριος!
- B Τιμ. 3,12 καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται·
- B Τιμ. 3,12 Ἀλλὰ καὶ ὅσοι θέλουν νὰ ζοῦν μετὰ τὴν εὐσέβειαν, ποὺ διδάσκει καὶ ἐμπνέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, θὰ υποστοῦν διωγμούς.
- B Τιμ. 3,13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.
- B Τιμ. 3,13 Ἄνθρωποι δὲ κακοὶ καὶ μοχθηροὶ, πλάνοι καὶ ἀπατεῶνες θὰ προκόψουν στὸ χειρότερον πλανῶντες τοὺς ἄλλους, πλανώμενοι καὶ οἱ ἴδιοι.
- B Τιμ. 3,14 σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες,
- B Τιμ. 3,14 Σὺ ὁμως μένε σταθερός εἰς ἐκεῖνα, ποὺ ἔμαθες, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὁποίων τὴν ἔχεις πλέον βεβαιωθῇ, ἔχων ὑπ' ὄψιν σου καὶ ἀπὸ ποιὸν διδάσκαλον ἐδιδάχθης αὐτά.
- B Τιμ. 3,15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- B Τιμ. 3,15 Καὶ μὴ λησμονῆς, ὅτι ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν πλέον ἀπαλὴν ἡλικίαν σου γνωρίζεις τὰς Ἀγίας Γραφάς, αἱ ὁποῖαι ἔμπροσθέν σου ἔκτισαν σοφόν καὶ συνετὸν εἰς τὰς

- αληθείας, που οδηγούν εις την σωτηρίαν, δια της πίστεως στον Ιησούν Χριστόν,
- B Τιμ. 3,16 πᾶσα γραφή θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ,
- B Τιμ. 3,16 Ὡς ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι θεόπνευστος, ἔχει γραφή με τὴν ἐμπνευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ επομένως εἶναι ὠφέλιμη, δια νὰ ἀποκαλύπτῃ καὶ διδάσκῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, δια νὰ φανερώνῃ καὶ ἐλέγχῃ τὴν πλάνην καὶ τὴν κακίαν, δια νὰ διορθώνῃ καὶ ἀνορθώνῃ τοὺς παρεκτρεπομένους, δια νὰ μορφώνῃ τοὺς καλοπροαιρέτους εἰς κάθε ἀρετὴν,
- B Τιμ. 3,17 ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.
- B Τιμ. 3,17 ὥστε νὰ εἶναι ἔτσι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τέλειος καὶ ἀκέραιος, συγκροτημένος καὶ ἱκανὸς δια κάθε καλὸν ἔργον.

B ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

- B Τιμ. 4,1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,
- B Τιμ. 4,1 Σε ἐξορκίζω, λοιπόν, ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν Δευτέραν αὐτοῦ Παρουσίαν καὶ τὴν ἐνδοξον βασιλείαν τοῦ μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς,
- B Τιμ. 4,2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.
- B Τιμ. 4,2 κήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· συμπάραστεκε καὶ ἐπίβλεπε με

αγάπην και προσοχήν τους πιστούς όχι μόνο εις ευκαιρίας καταλλήλους, αλλά και εις περιστάσεις που φαίνονται απρόσφοροι, ελέγξε, επίπληξε, παρηγόρησε και ενίσχυσε με κάθε μακροθυμίαν και κατάληλον διδασκαλίαν.

B Τιμ. 4,3

ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν,

B Τιμ. 4,3

Διότι θα ἔλθῃ καιρὸς, που οἱ ἄνθρωποι δεν θα ἀνέχονται τὴν υγιὰ και ἀγίαν διδασκαλίαν, ἀλλὰ σύμφωνα με τὰς κλίσεις και τὰς ἐπιθυμίας τῆς αμαρτωλῆς καρδίας των θα ἐπισωρεύουν στον εαυτὸν τους ποικίλους ψευδοδιδασκάλους, ὥστε να ἀκούουν ἀπὸ αὐτοῦς διάφορα και παράδοξα, που θα τέρπουν τὰ αὐτιά των.

B Τιμ. 4,4

καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

B Τιμ. 4,4

Και τὴν μὲν ἀλήθειαν δεν θα τὴν προσέχουν, ἀλλὰ θα γυρίζουν ἀλλοῦ τὰ αὐτιά των. Θα ἐκτραποῦν δε και θα στραφoῦν εἰς μυθολογίας και ψευδολογίας.

B Τιμ. 4,5

σύ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

B Τιμ. 4,5

Συ ὁμῶς πρόσεχε ἀγρυπνος εἰς ὅλα ὅσα διδάσκει ὁ Θεὸς και ἐπιβάλλει τὸ καθήκόν σου. Κοπίασε και ταλαιπωρήσουν εἰς τὴν διακονίαν σου, κάμε ἔργον κήρυκος τοῦ Ευαγγελίου, ἐκπλήρωσε εἰς τέλειον βαθμὸν τὴν υπηρεσίαν, που ἀνέλαβες ἐν τῇ Εκκλησίᾳ.

B Τιμ. 4,6

ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

B Τιμ. 4,6

Δεν θα εἶμαι πλέον ἐν τῇ ζωῇ, δια να σε καθοδηγῶ, διότι ἐγὼ χύνω τώρα τὸ αἷμα μου θυσίαν πρὸς τὸν Θεόν και ὁ καιρὸς τῆς ἐκδημίας μου ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν ἔχει πλησιάσει.

B Τιμ. 4,7

τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα,

τὴν πίστιν τετήρηκα·

B Τιμ. 4,7

Ἐχω αγωνισθῆ τον καλόν αγώνα δια το Ευαγγέλιον του Χριστού, ἐφθασα στο τέλος του δρόμου, που με ἔχει τάξει ο Κυριος, ἔχω τηρήσει κατὰ θεωρίαν και πράξιν την πίστιν.

B Τιμ. 4,8

λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

B Τιμ. 4,8

Λοιπὸν μου επιφυλάσσεται ο στέφανος, που βραβεύει την δικαιοσύνην και την αρετήν, και τον οποιόν ο Κυριος, που εἶναι ο δίκαιος κριτής, θα μου δώση ως ανταμοιβήν κατὰ την μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν της Δευτέρας Παρουσίας. Και θα τον δώση ὄχι μόνον εις ἐμέ, ἀλλὰ και εις ὅλους ὅσοι ἔχουν αγαπήσει και ποθήσει με καθαρὰν και ἀγίαν καρδίαν την ἐνδοξον ἐμφάνισίν του.

B Τιμ. 4,9

Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως·

B Τιμ. 4,9

Προσπάθησε ὅσον ἡμπορεῖς να ἐλθῃς σύντομα προς ἐμέ.

B Τιμ. 4,10

Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·

B Τιμ. 4,10

Διότι ο Δημᾶς με εγκατέλειπεν, αγαπήσας και στραφεῖς προς την ματαιότητα και τρυφήν του παρόντος κόσμου, και ἐπήγεν εις την Θεσσαλονίκην. Ο Κρήσκης ἐπήγεν εις την Γαλατίαν,·ο Τίτος εις την Δαλματίαν.

B Τιμ. 4,11

Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν.

B Τιμ. 4,11

Ο Λουκάς μόνος εἶναι μαζί μου. Ἐρχόμενος πάρε τον Μάρκον και φέρε τον μαζί σου, διότι μου εἶναι χρήσιμος εις ἐξυπηρέτησίν μου.

B Τιμ. 4,12

Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

B Τιμ. 4,12

Τον Τυχικὸν ἔχω στείλει εις την Εφεσον.

B Τιμ. 4,13

τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ,

- έρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβάνας.
- B Τιμ. 4,13 Τον ταξιδιωτικόν μου μανδύαν, που αφήκα στο σπίτι του Καρπού εις την Τρωάδα, φέρε τον καθώς θα ἔλθης. Φερε δε και τα βιβλία, μάλιστα δε τας μεμβράνας.
- B Τιμ. 4,14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
- B Τιμ. 4,14 Ο Αλέξανδρος ο χαλκουργός μου επροξένησε πολλά κακά. Ας του αποδώσῃ ο Κυριος σύμφωνα με τα ἔργα του.
- B Τιμ. 4,15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
- B Τιμ. 4,15 Από αὐτόν να φυλάγῃς και συ, διότι παρὰ πολὺ ἀντέδρασε και ἐπολέμησε τα λόγια του Θεοῦ που κηρύττομεν ἡμεῖς.
- B Τιμ. 4,16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαραγέμετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθῇ·
- B Τιμ. 4,16 Μαθε δε ὅτι κατὰ την πρώτην μου ἀπολογίαν κανεῖς δεν μου συμπαραστάθηκε να καταθέσῃ υπέρ εμου, ἀλλ' ὅλοι με ἐγκατέλειψαν. Εἶθε να μη τους το καταλογίσῃ ο Κυριος.
- B Τιμ. 4,17 ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.
- B Τιμ. 4,17 Ομως ο Κυριος μου ἐστάθη στο πλευρόν μου και με ἐνεδυνάμωσε, ὥστε δι' εμου και ἐκεῖ ἐνώπιον του δικαστηρίου να ἐκτεθῇ εις ὅλην του την πληρότητα το κήρυγμα του Ευαγγελίου και να το ἀκούσουν ὅλοι οἱ ἐθνικοί. Και ἐγλύτωσα ἀπὸ το στόμα του λέοντος.
- B Τιμ. 4,18 καὶ ρύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- B Τιμ. 4,18 Ἀλλὰ και στο μέλλον θα με γλυτώσῃ ο Κυριος ἀπὸ κάθε πονηρόν ἔργον και θα με σώσῃ εις την ἐπουράνιον του βασιλείαν. Προς αὐτόν ας εἶναι ἡ δόξα στους αἰῶνας των

αιώνων· ἀμήν.

Β Τιμ. 4,19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

Β Τιμ. 4,19 Χαιρέτησε την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και την οικογένειαν του Ονησιφόρου.

Β Τιμ. 4,20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

Β Τιμ. 4,20 Ο Εραστος ἐμεινεν εις την Κορινθον· τον δε Τρόφιμον τον αφήκα ασθενή εις την Μιλητον.

Β Τιμ. 4,21 σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

Β Τιμ. 4,21 Φρόντισε να ἐλθης προ του χειμῶνος. Σε χαιρετά ο Εὐβουλος και ο Πούδης και ο Λινος και η Κλαυδία και ὅλοι οι ἀδελφοί.

Β Τιμ. 4,22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Β Τιμ. 4,22 Ο Κυριος Ιησους Χριστος εἴθε να εἶναι μετὰ του πνεύματός σου. Η χάρις του Κυρίου μας ας εἶναι μαζή σας. Αμήν.